

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر در پذیرش یکپارچه سازی اراضی شالیکاران در روستاهای منتخب استان مازندران

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 0، شماره 50 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حمید امیرنژاد

حامد رفیعی

خلاصه مقاله:

زمین و اندازه آن به عنوان یکی از مهم ترین عوامل تولید در بخش کشاورزی حائز اهمیت است. پراکندگی و دوری قطعات زمین از جمله مسایل عمده ای است که شالیکاران استان مازندران با آن رو به رو هستند. غیر کارآ بودن مدیریت مزرعه، عدم استفاده موثر از تکنولوژی و ماشین آلات کشاورزی و پایین بودن بهره وری عوامل تولید، همگی به نوعی در ارتباط با پراکندگی اراضی هستند. از این رو، متخصصین برای رفع مشکلات و عوارض ناشی از پراکندگی اراضی، راه حل منطقی و قابل اجرای فرآیند یکپارچه سازی اراضی را که یک استراتژی بنیادی در ارتباط با اندازه زمین است، توصیه می کنند. هدف تحقیق حاضر تعین عوامل موثر بر پذیرش یکپارچه سازی اراضی شالیزاری در استان مازندران با استفاده از برآورد مدل رگرسیونی لجوجیت است. برای این منظور ۱۵۰ شالیکار در ۵ روستای استان مازندران در سال ۱۳۸۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج بررسی نشان می دهد که متغیرهای سطح تحصیلات شالیکار، کیفیت اراضی شالیزاری، فاصله بین قطعات و برنامه های آموزشی (تلاش های ترویجی) مهم ترین عوامل موثر بر پذیرش فرآیند یکپارچه سازی در اراضی شالیزاری استان مازندران بوده که از نظر آماری در سطح یک درصد معنی دار می باشند. هم چنین، متغیرهای تعداد افراد خانوار و حمایت های اعتباری عوامل بعدی تاثیرگذار هستند که در سطح معنی داری ۵ درصد بر پذیرش این فرآیند موثرند. ضمن این که متغیرهای سن، درآمد زارعین، تحصیلات فرزندان، تجربه شالیکاران، سطح زیرکشت، عضویت در تعاونیهای روستایی، موقعیت اراضی، تعداد قطعات و حمایت های فنی در سطوح مناسبی معنی دار نبوده اند.

کلمات کلیدی:

Land consolidation process, Adoption, Effective factors, Rice, Mazandaran

فرآیند یکپارچه سازی اراضی، پذیرش، عوامل موثر، برنج، مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218707>

